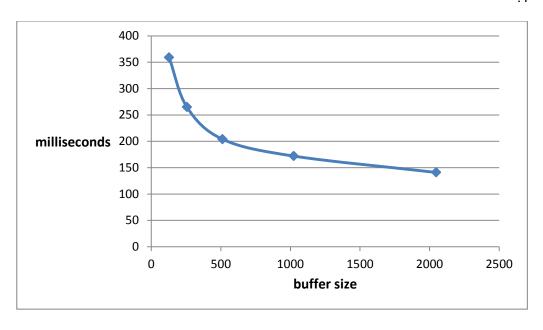
<u>תרגיל 1</u>

<u>12 חלק</u>

.1

.2

ככל שנכנס לbuffer יותר מידע כך מערכת ההפעלה נגשת פחות פעמים לזיכרון. גישה לזיכרון לוקחת זמן רב מכיוון שמתבצעים context switches. לכן ככל שמערכת ההפעלה נגשת יותר פעמים לזיכרון זמן הריצה גדל. מכיוון ה buffer משתנה הקו אינו מקביל לציר הX.

.3

הוספה של פקודת הדפסה למסך, היא פקודת I/O שהיא system call אשר מעלה את זמן הריצה של context מעלה את זמן הריצה של התוכנית מכיוון שמערכת ההפעלה מבצעת system call בכל הדפסה של *.

<u>חלק 3</u>

- .1 לא נכון.
- כל פעולת O/ו היא system call ולכן זה לא נכון.
  - .2 לא נכון.
- כל לחיצה על מקש במקלדת גוררת interpret כל לחיצה על מקש
  - .3 לא נכון.
- ונשלח מexternal devices לCPU כאשר רוצה להודיע על אירוע שקרה.
  - 4. לא נכון
  - system call אשר יכול לפנות API דפדפן אכן רץ במצב משתמש, אך יש לו
    - .5 לא נכון.
    - . kernel mode רק מערכת ההפעלה רצה

- .6 לא נכון.
- יש interpret ברמת החומרה שלא ניתן לחסום אותם.
  - .. לא נכון.
- מכונה וירטואלית לרוב מעיטה ביצועים, זה תלוי בכמה משאבים מוקצים עבורה וזה עיבוד נוסף שמחשב צריך לבצע.
  - .8 לא נכון.
- כדי להשתמש בCD-ROM או בהתקן חיצוני אחר המערכת תעבור דרך מערכת ההפעלה אשר נמצאת ב ב kernel mode
  - .9 לא נכון.
  - .context switches התוכנית תעבוד לאט יותר system call בדיוק הפוך. ככל שיהיה יותר
    - .10 לא נכון.
    - interpret הם External devices ואין להם גישה למערכת ההפעלה, הם רצים בסביבת המשתמש.